

RECENSION

Ur dokumentärfilmen *Sharkwater*

Sharkwater

Originaltitel Sharkwater
Svensk titel Sharkwater
Regi Rob Stewart
Producent Rob Stewart, Brian Stewart
Manus Rob Stewart
Foto Rob Stewart
Kanada 2006
Censur från 7 år
Längd i tid 1 tim 28 min
Distributör Atlantic Film AB

Ända sedan sommaren 1975 har folk varit livrädda för hajar. En ung lovande regissör vid namn Steven Spielberg lyckades lura en hel värld att vithajen är människans största fiende. En väldig best som bara längtar efter att få sätta tänderna i oss försvarslösa badare.

Dokumentären *Sharkwater* försöker slå sönder myten om hajar som monster och istället pedagogiskt berätta för oss att hajar minnsann är fridfulla, vackra, skygga och helt ofarliga. Personligen är jag rädd för nästan alla djur som är större än mig själv vilket innebär att jag alltid kommer att vara rädd för vithajar.

Regissören Rob Stewart, som också är filmens berättare, manusförfattare, fotograf och producent, har varit fascinerad av hajar hela sitt liv. Han har dedikerat sin existens för att ta reda på allt, undersöka och rädda den utrotningshotade hajen som har funnits längre än dinosaurierna. Vi får lära oss att hajar numera är

utrotningshotade och varje år dödas mellan 30 och 70 miljoner hajar för att användas till hajfensoppa. Otäcka bilder visar hur hajar fiskas upp, blir av med sina fenor och släpps ner i vattnet igen för att själv dö på botten.

Mitt i all skrämselfpropaganda bjuds vi dock på vackra naturbilder under havet och får en biologisk genomgång av artsamhällen, stimbeteenden och överlevnad under vågorna. Men budskapet som dominerar filmen är förankrat i den mörka baksidan kring konspirationer och hajfensfiske och en oroväckande bild av hur hajen faktiskt håller på att försvinna ur våra hav och riskera att rubba det marina ekosystemet.

Vill man vara lite elak skulle man kunna kalla filmen "Rör inte min haj". Det blir väldigt mycket fokus på Stewart som hajarnas räddande ängel och frälsare. Det sentimentala får också sin dos när regissören väljer att bada många scener i smetig new age-musik. När Stewart slänger sig med uttryck som "De är vår världs arkitekter" och "Hajar har varit gudar i 400 miljoner år" blir det hela lite väl högtravande och man längtar nästan efter Arne Weises lugnande stämna från den klassiska upplagan av "Ett med naturen".

Den samhällskritiska delen av filmen är intressant som ett väl uppbyggt thriller-element. När Stewart och medlemmar ur aktivistgruppen Sea Shepherd blir jagade av den Costa Ricanska "hajfensmaffian" och till och med ställs inför rätta när de försöker stoppa sydamerikanska tjuvfiskare blir vi meddragna i episoder som visar hur korrupt och sinnslösa profittörstande regeringar kan vara. Om du vill hålla ditt samvete rent så ska du aldrig någonsin beställa hajfensoppa på restaurang. Det budskapet lyckas Stewart verkligen banka in i våra skallar.

Fredrik Söderlund